

Ajoblanco torna per donar ales a la cultura lliure

3.04.2017 Coralí Pagès. Barcelona.

Comparteix a Twitter

Comparteix a Facebook

L'exposició "Ajoblanco libertario 1977" posa èmfasi en un any clau pel procés de transformació cultural i polític d'Espanya. Quaranta anys després, els propis creadors d'Ajoblanco revisen la implicació de la revista contracultural en els moviments socials de l'època i la seva vigència a l'actualitat amb una exposició que es podrà visitar fins el 6 de maig al Nivell Zero de la **Fundació Suñol**. L'exposició és la primera etapa del retorn d'Ajoblanco: està previst que a la primavera surti una **nova Ajoblanco en paper**, amb el mateix esperit de sempre.



— Fernando Puig, Toni Mir i Pepe Ribas a la redacció d'Ajoblanco el gener de 1977. | Foto: Pepe Domènech

A París va ser el 68 i a Barcelona el 77: anys d'extraordinària agitació social, cultural i política. Després de 39 anys de franquisme, les noves generacions volien deslligar-se dels imperatius jeràrquics que havien dictat la seva realitat fins llavors. Els joves van optar per transformar el seu dia a dia, construint nous estils de vida que havien imaginat. Les idees llibertàries van unir a milers de persones entorn de xarxes de col·lectius i ateneus que apostaven per alternatives com l'ecologia, el feminisme, el sexe lliure i l'amnistia total.

Bona part d'aquests grups eren lectors d'Ajoblanco, una publicació que va documentar i influir aquest pensament llibertari en una època convulsa i de gran potencial creatiu.



Coralí Pagès

35 articles publicats

<https://www.facebook.com/coralipagès>

@CoralíPagès

+ ALTRES ARTICLES D'AQUEST AUTOR

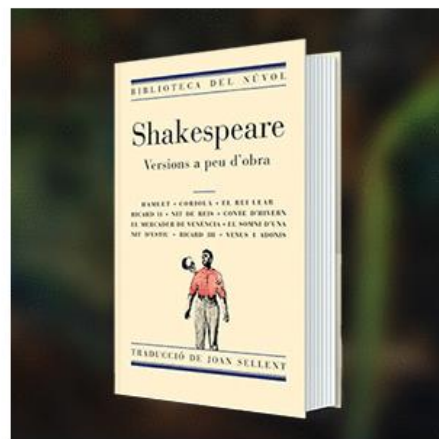
Música i literatura per acomiadar el Festival Mot 2017

Mots de dones

Torna "Món Llibre", el festival literari per a infants i joves

Joan Brossa torna a l'epicentre de la vida cultural barcelonina

Alberto Conejero: "Els dramaturgs hem d'assumir el desordre com un motor de creació"



FREDERIC AMAT_ZOÒTROP

La Pedrera
Passeig de Gràcia, 92
Barcelona

Exposició
fins al 16 de juliol

www.lapedrera.com

La mostra “Ajoblanco libertario 1977” permet explorar els esdeveniments històrics d’aquell any i el seu reflex en la revista. És per això que al Nivell Zero de la Fundació Suñol es podran consultar, llegir i examinar els números de 1977, així com fotografies i altres materials que documenten les aportacions d’Ajoblanco i del que va significar la seva existència. A més, la mostra inclou el documental “El tiempo de las cerezas. 1977-79, eclosión libertaria” (Juan Felipe, 2015), que a través de testimonis directes investiga els successos destacats de finals dels setanta en relació a l’organització de les idees d’esquerres i el moviment llibertari.

L’exposició en el seu conjunt ofereix una singular mirada sobre la revista per part dels seus propis creadors, que han seleccionat per a l’ocasió documents originals de l’època i han destacat els temes més representatius dels números d’Ajoblanco durant l’any 1977. D’aquesta manera, han creat una ruta pel seu imaginari, que inclou les formes de cultura llibertària, les comunes, l’ecologia i el naturisme, l’educació, el feminisme, la sexualitat i l’antipsiquiatria, els viatges, les drogues i les ràdios lliures, les polítiques i les seccions “Cloaca” i “Minipimer”, uns apartats de la revista oberts a la participació dels lectors la consulta dels quals ens apropa a l’estil de vida de llavors.

Aquesta mirada d’assumpptes dissidents, lúdics i inconformistes, que es van poder llegir a les pàgines de la revista durant aquell any, suposa un bon resum de la trajectòria completa de la publicació en la seva primera etapa.

El retorn d’Ajoblanco

Pepe Ribas, un dels veterans d’Ajoblanco que el 1974 va impulsar el primer número de la revista llibertària, afirma que “actualment no hi ha una alternativa clara al neoliberalisme perquè ho té tot: les universitats, les multinacionals, els museus”. No obstant això, Pepe Ribas afegeix que “hi ha símptomes de que està passant alguna cosa. Molts ens han dit que és el moment d’Ajoblanco, perquè és el moment de lo social i cultural sense dogmatismes, amb la participació verdadera de la gent”.

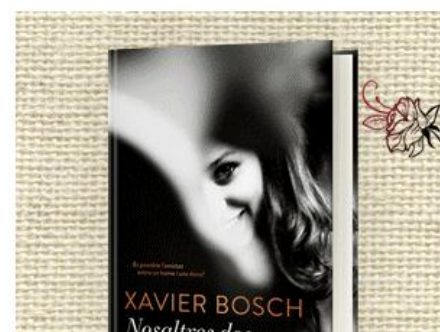


— Portades dels exemplars 22 i 24 de l’any 1977. | Archiu Ajoblanco



+ LLEGITS

- 1 Amigo español
- 2 Aina Moll: “Quan facin llibres de text en sevillà, llavors en farem en eivissenc”
- 3 Els deu errors més freqüents en català
- 4 “Escriu perquè hi hagi llum on no n’hi ha”
- 5 Maria-Mercè Marçal, l’escriptura com la vida
- 6 Cinc lleis quasi científiques de la literatura
- 7 Amélie Nothomb: literatura, ironia i xampany
- 8 Els contes més bonics del món
- 9 Ajoblanco torna per donar ales a la cultura lliure
- 10 El Crac. Riure a càmera lenta



Dit i fet. Sota el lema “Revolver”, la revista torna 16 anys després amb un nou espai cultural al barri de Gràcia “per reflexionar i debatre” i una nova publicació en paper que sortirà a la primavera. Per aconseguir-ho van engegar una campanya [Verkami](#) que ja ha obtingut el suport de més de 800 subscriptors.

La idea es que la nova Ajoblanco surti cada 4 mesos, en paper i amb un terç de la publicació dedicada a la participació de la gent. El seu cost serà de 7 euros, una revista de 180 pàgines sense publicitat institucional; “si les institucions ens volen ajudar, perfecte. Sinó, ho farem igualment”, afirma Pepe Ribas. Aquest primer número de la nova etapa d'Ajoblanco tindrà un apartat en què es repassarà la realitat social dels 16 anys sense la revista, un ampli apartat fotogràfic satiritzant l'actualitat i una tercera part que inclourà tot allò que es rebí dels col·lectius contraculturals. A més a més del format en paper, la revista anirà recollint continguts i activitats que s'actualitzaran en una nova web.

Pepe Ribas explica amb gran entusiasme que “tornem perquè en un moment de guerres, canvi climàtic, Donald Trump i auge de l'extrema dreta a Europa, cal donar ales una altra vegada a la cultura lliure i facilitar eines a la gent per reflexionar i entendre”.

Etiquetes:

• Ajoblanco

• Fundació Suñol

 Comparteix a Twitter

 Comparteix a Facebook

